

Skok v poletje

@direktni: Aljoša, Damir, Daniel, Franz, Gabriel, Helena, Ines, Johanna, Julijan, Leo, Martin, Martina, Sanja, Svetlana in Veronica

petek, 17. julija 2020 | št. 25 | leto II

mladi@primorski.eu

Poletni @Direkt!!!

Sonce. Vročina. Ne, ne mislim na temperaturo zaradi koronavirusa. Vroče je. Nekaj pihlja, vendar je to samo zaradi vročega zraka. Čas je za plažo. Čas je za morje in za prijatelje. Čas je za ples in čas je za briškolo. Šola (po spletu) je končno za mano, zadiham poletje. Pljuča so polna vročega morskega zraka; pa tisti neverjetni vonj po kremi za sončenje, ki v mislih vzbuja spomine na otroštvo, ko si popolnoma bos tekeli po pekočih kamenčkih sesljsanske plaže. Obenem je to vonj, ki vzburja domišljijo: kako boš poletel v družbi prijateljev in z njimi preživel tiste neskončne »griljati-ne«, spal na plaži, v objemu »frišnih« poletnih noči. In seveda upaš, da poletja ne bo nikoli konec. Poletje brez skrbi. To. To je tisto, česar bi si vsi želeli. Poletje, ko lahko misliš samo nase, ko svet okoli tebe popolnoma izgine: s prijatelji in z družino pozabiš na šolsko trpljenje in na neskončne more med letom. Nič te ne skrbi. Občutek svobode. Občutek popolnosti. Veselje.

Ko se ustavimo pred Pipolom v Bar-kovljah, opazimo, da je življenje popolnoma normalno. Zabavamo se pri morju, na avtobus sploh ne vstopimo, ker je prepoln, zato moramo počakati na naslednjo »korjero«. Plavamo, čofotamo z nogami po vodi, pijemo tisto prekrasno slano vodo. Občutek imamo, da smo v središču sveta. Takrat, v tistem trenutku, tedaj: super nam je. Ali pa smo doma, s knjigo v roki, pred računalnikom. Vse je normalno. Mogoče nas zmoti samo vprašanje, zakaj imajo ljudje okoli nas še vedno nekaj pred usti, potem pa se spomnimo, da tudi sami nosimo zaščitne maske. A takoj pozabimo na to. Nobenega vprašanja več. Vse je NORMALNO. Uboga zaščitna maska: ali smo jo od začetka karantene kdaj sploh zamenjali? Nekateri prijatelji nosijo vedno isto, nato jo vtaknejo v žep oziroma jo kar stlačijo v torbo. Potem pa seveda prepričanje, da je na odprtem ne potrebujemo več. Da v morju lahko prosto pljuvamo vodo. Saj virusa ni več, kajne?

Castigo: sobota zvečer. DJ končno zavrti najljubšo pesem. Plešemo. Noro plešemo. Potem slišimo: »auto blu, corro con il mio frà, l'hai messa lì o messa là ...« Hmmm, si mislimo, skeptični do moderne »glasbe«, a zakaj torej poznamo celotno besedilo pesmi na pamet? Torej ja, dragi Shiva, zasedal si se v naših glavah. In plešemo še in še. Jutro je že, zora. Mi pa smo še vedno s prijatelji. Poskusimo se odplaziti do avtobusa, nam bo že uspelo ... Mogoče je utrujenost, vendar: kje je moja zaščitna maska? Ne sekiraj se, mi reče prijatelj, saj je zgolj formalnost. Ne potrebujemo je več, mi reče, saj je epidemije že konec. Že res, že res. Si mislim. Uspe mi stopiti na avtobus. Joj, fantje, kaka noč! Vonj po zmagi, vonj po svobodi. Poletni svobodi. Kam pa gremo danes popoldne? No, v redu, bomo šli na »kafetin«. Kdaj? Ob 17. (Kafetin ob 17.???) Super, rečem. In se dobimo. Saj ni potrebna maska, pravijo. Saj virusa ni več, pravijo. Kitajci so ga sestavili v laboratorijih, pravijo. Zdaj je vse normalno, pravijo. Žal mi je le za Luisa, mojega prijatelja, ki je živel na Floridi. Njega je koronavirus pobral. 10.000 novih okužb je bilo tisti dan na Floridi. Vendar to ni pomembno, saj pri nas virusa ni več. A ni tako? Drage bralke in bralci, lepo pozdravljeni v letošnjem vročem in nenavadnem poletju! Prebrali ste krajše (ne)razmišljanje o letošnjem poletju! @Direkt bo z vami dvakrat mesečno, tokrat pa vam prinašamo sveže vsebine, z osveženo stranjo! Uživate v letošnjem poletju, sledite nam na Instagramu in ... ne pozabite na svojo zaščitno masko! Bai-bai (adijo po kitajsko ...!)

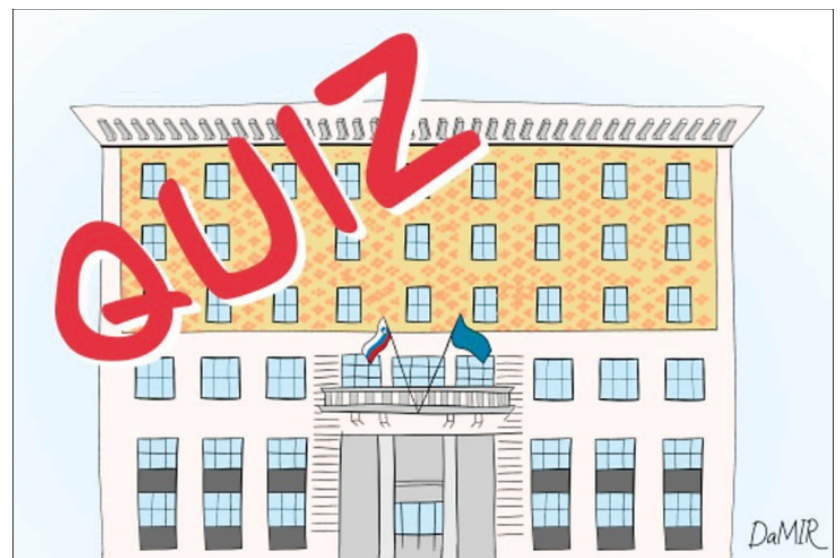

- **robi.dipi:** ma kje ga dobiste enega, ki organizira zmenke bolje od mene #priden
- **maxi_fedri:** Bi lahko šli papat k Pepitu šč*vu
- **presidentemattarella:** zelo sem vesel, da sem danes spoznal novega prijatelja!
- **borutpahor:** tut js, miška malaaaa
- **družinaBenetton:** bisogna DARsela a gambe levate
- **conte_giuseppe:** muli, obljubim, da zdaj bom kupil obleke samo pri vas
- **conte_zio:** si bil skoraj tak lisjak, kakor sem bil jaz s pokrajinskim redovnikom hehehe
- **borispahor:** svoje sem opravil :)

È stato poco, dovevate uccidere! Bisogna stabilire la legge del taglione. Bisogna ricordare ed odiare (...). Gulli era l'uomo di Millo, il più grande ammiraglio che abbia avuto l'Italia. Gulli va vendicato (...) L'Italia ha portato qui il pane e la libertà. Ora si deve agire; abbiamo nelle nostre case i pugnali ben affilati e lucidi, che deponemmo pacificamente al finir della guerra, e quei pugnali riprenderemo - per la salvezza dell'Italia. I mestatori jugoslavi, i vigliacchi, tutti quelli che non sono con noi ci conosceranno (...)

S tako izzivalnimi besedami je Francesco Giunta, predstavnik fašistične stranke v Trstu, nagovoril ljudstvo 13. julija 1920 na Trgu zedinjene Italije. Giunta je s svojim govorom hotel spodbuditi italijanske tržaške prebivalce k skupnemu boju proti Jugoslovanom in s tem tudi proti tržaškim Slovincem. Tako obnašanje pa naj bi bilo upravičeno, ker naj bi po njegovem mnenju hrvaška vojska v Splitu naklepno ubila dva italijanska mornarja v vojaškem spopadu. Znano je, da je takrat umrl tudi hrvaški vojak. Žal o tem dogodku nimamo dovolj podatkov, da bi lahko o njem govorili brez dvomov. Giunta pa je dogodek instrumentaliziral in tako z njim opravičil zločine, ki naj bi jih Slovenci morali doživeti. Ravno med Giuntovim govorom na Trgu zedinjene Italije so karabinerji rešili fanta, ki je bil tarča napada samo zato, ker je bral slovenski časopis. Giunta je rekel, da je bil telesni napad še premalo, saj bi morali ukrepati ostreje. Ob koncu govora se je publika začela nasilno obnašati, prišlo je do napadov in celo do uboja mladega italijanskega kuharja. Krivca sicer ne poznamo, vemo pa, da so fašisti za umor obsodili nekega Slovence. Na tak način so pridobili še dodaten razlog, opravičilo za zločine proti Slovincem.

Zgodovinsko ozadje Narodnega doma in mladi

Tako se je popoldan istega dne, se pravi 13. julija 1920, Giuntova publika razdelila v skupine in napadla slovenske trgovine, prostore slovenskih organizacij, prostore jugoslovanskega konzulata ... Vrhunec napada je bil požig Narodnega doma, ki je takrat gostil različne slovanske ustanove, gledališče, kavarno, restavracijo in hotel. Kot pričajo potrjena zgodovinska dejstva, se požig Narodnega doma ni zgodil zaradi nehotene nesreče, temveč ta predstavlja kulminacijo cele vrste zločinov in napadov, ki so jih tržaški Slovenci doživeli od fašistov. Zgodovinskega ozadja Narodnega doma velika večina ljudi ne pozna dovolj. Direktovci smo na svojem profilu na

Instagramu pripravili kratek kviz, da bi izvedeli, ali so mladi seznanjeni s tem dogodkom. Naši sledilci so se odzvali v velikem številu in odkrili smo, da skoraj vsi vedo, kaj se je z Narodnim domom resnično zgodilo. Velik odziv, ki smo ga zabeležili na našem Instagramovem profilu, pomeni za našo manjšino veliko upanje. Na tak način bo spomin Narodnega doma še živ, saj ta predstavlja simbol poguma in vztrajanja manjšine, ki se nikoli ne preda nepravilnosti in krivicam.

